

Vergaderjaar 1989-1990 Nr. 124*

20 461 (R1345)

Goedkeuring van het op 20 mei 1980 te Luxemburg tot stand gekomen Europese Verdrag betreffende de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen inzake het gezag over kinderen en betreffende het herstel van het gezag over kinderen alsmede goedkeuring van het op 25 oktober 1980 te 's-Gravenhage tot stand gekomen Verdrag inzake de burgerrechtelijke aspecten van internationale ontvoering van kinderen (Trb. 1987, 139)

20 462

Uitvoering van het op 20 mei 1980 te Luxemburg tot stand gekomen Europese Verdrag betreffende de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen inzake het gezag over kinderen en betreffende het herstel van het gezag over kinderen, uitvoering van het op 25 oktober 1980 te 's-Gravenhage tot stand gekomen Verdrag inzake de burgerrechtelijke aspecten van internationale ontvoering van kinderen alsmede algemene bepalingen met betrekking tot verzoeken teruggleiding van ontvoerde kinderen over de Nederlandse grens en de uitvoering daarvan

VOORLOPIG VERSLAG VAN DE VASTE COMMISSIE VOOR JUSTITIE¹

Vastgesteld 20 februari 1990

Het voorbereidend onderzoek gaf aanleiding tot het formuleren van de volgende opmerkingen en vragen.

Wetsvoorstel 20 461 (R1345):

De leden van de fractie van de P.v.d.A. lazen in de considerans van het onderhavige wetsvoorstel dat de toelichtende memorie (en bijlagen), die het wetsvoorstel vergezelt, de gronden bevat waarop het rust. Zij vroegen of de bijlagen bij de memorie waarop wordt gedoeld de tractatenbladen kunnen zijn.

* Het gewijzigd voorstel van 20 461 (R1345) is verschenen onder nr. 71 en het gew. voorstel van 20 462 onder nr. 72 van vergaderjaar 1989-1990.

¹ Samenstelling:
Wagemakers (CDA) (voorzitter), Glasz (CDA), Fleers (CDA), Mastik-Sonneveldt (PvdA), Mw. J. H. B. van der Meer (PvdA), Van Veldhuizen (PvdA), Heijne Makkreel (VVD), Talsma (VVD), Glastra van Loon (D66), Barendregt (SGP), De Gaay Fortman (PPR), Vogt (PSP), Schuurman (RPF), Mw. Bolding (CPN), Van der Jagt (GPV).

Wetsvoorstel 20 462:

De leden van de fractie van de P.v.d.A. konden zich verenigen met het onderhavige wetsvoorstel.

In de toelichting bij artikel 5 (bladzijde 7 van de Memorie van Toelichting) wordt erop gewezen dat het verlangen van een schriftelijke volmacht de procedure kan compliceren. Het verzoek aan de centrale autoriteit kan immers in beginsel worden beschouwd als een machtiging van die autoriteit alles te doen om de terugkeer van een kind te bewerkstelligen. De kosten daarvan komen voor rekening van de centrale autoriteit en niet van de verzoeker. Ook om die reden is er geen reden een volmacht te eisen, zo lazen de aan het woord zijnde leden. Zij konden het laatste gedeelte van de motivering om geen schriftelijke volmacht te vragen niet geheel volgen. Zij vroegen of die kosten wel in alle gevallen voor de centrale autoriteit blijven, immers in het derde lid van artikel 5 staat: «De centrale autoriteit draagt zelf alle kosten die aan de uitvoering van haar taak zijn verbonden, voor zover deze niet door haar teruggevorderd kunnen worden van de verzoeker ...». De aan het woord zijnde leden wilden van de bewindslieden vernemen welke kosten voor rekening van de centrale autoriteit blijven en welke eventueel verhaald kunnen/zullen worden op de verzoeker. Wordt verzoeker – nu een schriftelijke volmacht niet vereist wordt – op de mogelijkheid van verhaal van kosten bij het doen van het verzoek ingeval van internationale ontvoering daar expliciet op gewezen?

Op bladzijde 11 van de Memorie van Toelichting lazen de aan het woord zijnde leden: «In het advies van de Nederlandse Vereniging voor Rechtspraak wordt een lichte voorkeur uitgesproken voor concentratie van deze zaken bij de kantonrechter te 's-Gravenhage. Dat zou een snelle behandeling bevorderen, omdat dan de kennis en ervaring in dat soort niet zo veel voorkomende zaken, die evenwel niet zelden zowel feitelijk als juridisch gecompliceerd zijn, bij deze kantonrechter voorhanden zijn.» Deze leden vroegen wat de beweegredenen van de Vereniging voornoemd zijn geweest om een lichte voorkeur uit te spreken voor de kantonrechter. Of moet «de kantonrechter» beschouwd worden als een kennelijke verschrijving?

De voorzitter van de commissie,
Wagemakers

De griffier van de commissie,
Dijkstra-Liesveld